

Jeg tillod mig ligeledes i Fjor at nævne det Spørgsmaal, om ikke Lovgivningen skulde ind paa at sikre sig, at der for Assurancesummerne for Skibe, der forliser, blev købt eller bygget nye Skibe. Vi har jo den Bestemmelse, at hvis en Bondegaard eller anden fast Ejendom brænder, udbetales Assurancesummen ikke eller i hvert Fald ikke helt, hvis ikke der erhverves eller bygges ny Ejendom for den. Noget lignende synes jeg burde være gældende for Skibe. Ganske vist anerkender jeg, at dette er et nyt Spørgsmaal, som burde tages op paa en særlig Lov eller maaske paa denne Lov, men jeg synes, at det er et Spørgsmaal, som det er værd at overveje i det Udvalg, som ventelig bliver nedsat. For et Land som Danmark, der ligger omflydt af Hav og egner sig fortræffeligt for Søfart, er det meget vigtigt, at Landets Tonnage bevares.

Under Hensyn til dette kan jeg ikke se rettere, end at vi maa ønske denne Sag henvist til et Udvalg. Nu siger man nok, at vi skal bort fra alle disse Restriktioner fra Krigen, hvortil man henregner dette Forslag her. Det er imidlertid kedeligt, at naar man taler om et saadant Spørgsmaal, kommer der formodentlig en og siger, at nu skal det ikke være, som det var i Ministeriet Zahles Tid; nu skal vi have en helt ny Tid. Det er gerne Resultatet, hver Gang vi faar et Spørgsmaal frem her, at et Medlem af den højtærede Regering staar op og siger: Ja, men nu skal det være anderledes end i Ministeriet Zahles Tid, og saa optræder et tidligere Medlem af Ministeriet Zahle og siger: Den Gang var det udmærket, nu skal vi se at faa noget lignende igen. Saa kommer man til at trække Tov om, hvilke Principper der er de bedste. Det er ikke altid lige morsomt for os andre, som ikke har haft den Ære at være Medlem af nogen af disse Regeringer, og det vilde forekomme mig heldigere, om vi efterhaanden kom ind paa at drøfte de Spørgsmaal, der foreligger, ud fra de Forudsætninger, der er til Stede i Øjeblikket, uden at spørge, om det er en Foranstaltning, der stammer fra Krigstiden eller ikke. Spørgsmaalet er, om Foranstaltningen er god, og i dette Tilfælde synes jeg, den er god, baade principielt, fordi vi maa sikre os, at den fornødne Handelsflaade er til Stede, og rent praktisk i Øjeblikket, fordi der ikke kan anføres nogen som helst Grund til at gaa bort fra den. Der kan ikke anføres den Grund, at der skal skaffes Arbejde ved, at der bygges Skibe, thi

der vil sikkert ikke alligevel blive bygget Skibe i Øjeblikket — af mange Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa. Og naar det ikke er Tilfældet, ser jeg ikke, hvorfor Pengene skal udbetales, hvis det ikke ligefrem er for at skaffe højere Udbytte til Aktionærerne i Dampskibsselskaberne.

Der staar i Loven af 1917, at under særlige Omstændigheder kan Handelsministeren gøre Undtagelser fra de i Loven givne Bestemmelser om disse baandlagte Kapitaler. Siden vi behandlede Sagen i Fjor, er der udbetalt 7 à 8 Mill. Kr. til de paagældende Selskaber. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Handelsminister, hvilke særlige Grunde der har været til at udbetale dette ret betydelige Antal Millioner. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister vilde sige, at det kan han ikke saa godt give Oplysninger om her i Salen, da det drejer sig om de paagældende Selskabers indre Forhold, og jeg vil i saa Fald blot henstille, at Ministeren giver disse Oplysninger i Udvalget.

Jeg skal dermed paa mit Partis Vegne anbefale, at Sagen gaar i Udvalg.

Lemvigh-Müller: Jeg skal i Modsætning til den ærede sidste Taler anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse. Jeg finder ikke nogen Anledning til at komme nærmere ind paa Lovforslaget. Det er gammelkendt her i Tinget, og det er i Udvalget i Fjor blevet saa nøje gennemgaaet og drøftet, at jeg i højeste Grad beklager, at der fra et enkelt Partis Side nu stilles Krav om, at der skal nedsættes Udvalg. Sagen er for vort Vedkommende ganske klar. Vi anbefalede Lovforslaget i Fjor, og vi anbefaler ogsaa i Aar, at det vedtages her i Tinget.

Gamborg: De Forhold, der i sin Tid begrundede og berettigede den gældende Lovs Vedtagelse, foreligger ikke mere, og Erhvervslivets Forhold for Tiden er saadanne, at mit Parti ikke finder det berettiget at holde de Kapitaler, det her drejer sig om, baandlagt længere. Mit Parti anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker de ærede Ordførere for Venstre (Carl Sørensen), det konservative Folkeparti (Lemvigh-Müller) og det radikale Parti (Gamborg) for den Tilslutning, de har givet til hurtig Fremme her i Tinget af dette Lovforslag, hvorved Loven af 4. Oktober 1919 ophæves. Den samme Tak